

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) zo 16. júla 2020 – Európska komisia/Írsko(Vec C-550/18) ⁽¹⁾

(Nesplnenie povinnosti členským štátom – Článok 258 ZFEÚ – Predchádzanie využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí a financovania terorizmu – Smernica (EÚ) 2015/849 – Neprebratie a/alebo neoznámenie opatrení na prebratie – Článok 260 ods. 3 ZFEÚ – Návrh na uloženie povinnosti zaplatiť paušálnu pokutu)

(2020/C 297/07)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: T. Scharf, L. Lynn a G. von Rintelen, splnomocnení zástupcovia)

Žalované: Írsko (v zastúpení: G. Hodge, M. Browne a A. Joyce, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci G. Gilmore, BL, a P. McGarry, SC)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú žalovaného: Estónska republika (v zastúpení: N. Grünberg, splnomocnená zástupkyňa), Francúzska republika (v zastúpení: A.-L. Desjonquères, B. Fodda a J.-L. Carré, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Írsko si tým, že k dátumu uplynutia lehoty stanovenej v odôvodnenom stanovisku z 8. marca 2018 neprijalo zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 z 20. mája 2015 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, ktorou sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 a zrušuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES a smernica Komisie 2006/70/ES, a ani tieto ustanovenia neoznámilo Komisii, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 67 tejto smernice.
2. Írsko je povinné zaplatiť Európskej komisii paušálnu pokutu vo výške 2 000 000 eur.
3. Írsko je povinné nahradiť trovy konania.
4. Estónska republika a Francúzska republika znášajú svoje vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 436, 3.12.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo 16. júla 2020 – Nexans France SAS, Nexans SA/Európska komisia(Vec C-606/18 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie – Hospodárska súťaž – Kartely – Európsky trh podzemných a podmorských elektrických káblov – Rozdelenie trhu v rámci projektov – Nariadenie (ES) č. 1/2003 – Článok 20 – Právomoc Európskej komisie vykonávať inšpekcie v kartelovom konaní – Právo vyhotoviť kópie údajov bez ich predchádzajúceho preskúmania a následne ich preskúmať v priestoroch Komisie – Pokuty – Neobmedzená súdna právomoc)

(2020/C 297/08)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľky: Nexans France SAS, Nexans SA, (v zastúpení: G. Forwood, avocate, M. Powell a A. Rogers, solicitors)

Ďalší účastník konania: Európska komisia (v zastúpení: C. Giolito, P. Rossi, C. Sjödin a F. Castilla Contreras, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Odvolanie sa zmieta.
2. Nexans France SAS a Nexans SA sú povinné nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 427, 26.11.2018.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) zo 16. júla 2020 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Centrale Raad van Beroep – Holandsko) – AFMB Ltd a i./Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

(Vec C-610/18) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Migrujúci pracovníci – Sociálne zabezpečenie – Uplatniteľná právna úprava – Nariadenie (EHS) č. 1408/71 – Článok 14 bod 2 písm. a) – Pojem „osoba, ktorá patrí k cestujúcemu personálu podniku“ – Nariadenie (ES) č. 883/2004 – Článok 13 ods. 1 písm. b) – Pojem „zamestnávateľ“ – Vodiči cestnej dopravy, ktorí zvyčajne vykonávajú činnosť ako zamestnanec v dvoch alebo viacerých členských štátoch alebo štátoch Európskeho združenia voľného obchodu (EZVO) – Vodiči cestnej dopravy, ktorí uzavreli pracovnú zmluvu s jedným podnikom, ale podliehajú skutočnej právomoci iného podniku so sídlom v členskom štáte bydliska týchto vodičov – Určenie podniku, ktorý má postavenie „zamestnávateľa“)

(2020/C 297/09)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Centrale Raad van Beroep

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: AFMB Ltd a i.

Žalovaná: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Výrok rozsudku

Článok 14 bod 2 písm. a) nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva, v znení zmenenom a aktualizovanom nariadením Rady (ES) č. 118/97 z 2. decembra 1996, zmeneného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 631/2004 z 31. marca 2004, ako aj článok 13 ods. 1 písm. b) bod i) nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia, zmeneného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 465/2012 z 22. mája 2012, sa majú vykladať v tom zmysle, že zamestnávateľom vodiča medzinárodnej cestnej dopravy v zmysle týchto ustanovení je podnik, ktorého skutočnej právomoci tento vodič podlieha, ktorý skutočne znáša zodpovedajúce mzdové náklady a disponuje skutočnou právomocou prepustiť ho, a nie podnik, s ktorým uvedený vodič cestnej dopravy uzavrel pracovnú zmluvu a ktorý je formálne v tejto zmluve uvedený ako zamestnávateľ tohto istého vodiča.

(¹) Ú. v. EÚ C 455, 17.12.2018.